

DE STER.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de
Heiligen der laatste dagen.

(Opgericht in 1896.)

Er is slechts één woord op de wijzerplaat. Dat woord is „NU”.

Pres. VALENTINE

No. 14

1 Augustus 1913.

18e Jaargang.

DE VORST DES VREDES.

Door William Jennings Bryan.

Staatsminister van de Ver. tSaten.

(Vervolg.)

Christus heeft eveneens den weg tot den vrede ons ingeleid, door eene formulering ons te geven voor de propagandeering van het goede. Niet allen die inderdaad een verlangen hebben gehad om goed te doen, hebben de wijze van Christus in toepassing gebracht, maar eveneens niet alle Christenen. In heel de geschiedenis van het mensdóm zijn dienaangaande slechts twee methoden gebruikt geworden. De eerste is de methode van dwang. Iemand heeft een idee, waarvan hij denkt dat het goed is; hij vertelt zijne medemenschen van dit idee, maar zij houden er niet van. Dit maakt hem kwaad, en, middelen in het werk stellende poogt hij hen te maken er van te houden. De moeilijkheid met betrekking tot zijnen regel is om dezelve naar beide zijden uit te doen werken. Zoodra iemand begint zijn naasten te dwingen te denken zooals hij doet, dan vindt hij hen meestal bereid om het tegenovergestelde te aanvaarden, en zooveel tijd wordt er besteed om elkander te dwingen, dat er niemand tijd wordt gelaten eenen ander meer te dienen.

Het andere is het plan van den bijbel — „wordt van het kwade niet overwonnen, maar overwint het kwade door het goede.” En inderdaad bestaat er geen anderen weg om het kwade te overwinnen. Ik ben niet veel soort van een boer — men schrijft mij op dat punt meer toe dan ik verdien, en mijne kleine boerderij wordt meer aandacht geschonken dan waarop zij eigenlijk aanspraak kan doen gelden. Maar ik ben boer genoeg om te weten, dat wanneer ik het onkruid afmaai, het opnieuw zal uitspruiten, en ik weet dat, wanneer ik daar iets plant wat meer levenskracht bezit dan het on-

kruid, ik niet alleen bevrijd zal worden van het voortdurende afmaaien er van, maar dat ik eveneens het voordeel van den oogst zal genieten.

Om te zorgen, dat er geen verkeerde voorstelling gemaakt zoude worden aangaande Zijn plan om het goede ruchtbaar te maken, ging Christus een en ander in bijzonderheden omschrijven, en legde Hij den meesten nadruk op de waarde van het voorbeeld: „leef zoodanig, dat een ander uw goede werken moge zien, en Mijnen Vader die in de hemelen is, verheerlijken.” Er is geen menschelijke invloed zoo machtig ten gunste van het goede, dan die, welke uitgaat van een oprecht leven. Eene predakitie kan worden besproken; de argumenten voorgesteld in eene toespraak kunnen getracht te worden weerlegd, maar niemand kan een waar Christelijk leven veroordeelen — het is een onweersprekelijk argument ten gunste van onzen godsdienst.

Een langzaam proces mag het zijn, — deze bekeering van de wereld enkel door den zwijgenden invloed van een edel voorbeeld, maar het is de eenige zekere weg, en de leering is zoowel op natiën als wel op persoonlijkheden van toepassing. Het Evangelie van den Vorst des Vredes geeft ons de eenige hoop, die de wereld heeft — en het is eene steeds vermeerderende hoop — van de plaatsinneming der rede voor de toepassing van dwang in de tot rustbrenging van de internationale verwickelingen.

Christus echter heeft ons een programma gegeven, meer standvastig dan eenige politieke partij ooit heeft geschreven. Wij stellen belang in programs; wij hebben conventies bijgewoond, soms daarvoor lange afstanden afgelegd; wij hebben met woorden oorlog gevoerd over de geschilpunten van verschillende stellingen, en daarna hebben wij ernstige gezegden gewaagd om de in toepassing bringing van de woorden op deze program's in de praktijk te waarborgen. Maar het program der wereld, gegeven door den Nazarener, reikt verder en is grooter van bevattning dan enig standpunt ooit door eenige conventie van de een of andere partij in elk land naar voren gebracht. Toen Hij in één gebod samenvatte alles wat in de tien geboden gezegd wordt met betrekking tot de plichten der menschen jegens hunne naasten, en op den regel den nadruk legde: „Gij zult uwen naaste lief hebben als u zelve,” toen stelde hij een plan daar wat de oplossing is van alle problemen, die thans de gemeenschap bemoeilijken, of die ooit na ons zouden kunnen verrijzen. Laat ons bijvoorbeeld eerst de kwestie van het kapitaal en den arbeid beschouwen. Dit is niet eene vergankelijke zaak, en evenmin niet enkel van plaatselijk belang. Het vraagt de aandacht van alle landen, en is voorgekomen in elke eeuw. De onmiddellijke behoefte in dit land is die van arbitrage, want geen

der zijden van het geschilpunt kan vertrouwd worden als met absolute rechtvaardigheid te doen te hebben, wanneer onbesproken beheersching zoude worden toegestaan, maar tusschenkomst van belangelooze derden, als raadgevers, is een eerste behoefte. Het zoude beter zijn als de betrekkingen tusschen werkgever en werknemer zoodanig waren, dat de arbitrage, of tusschenkomst van besproken derden niet noodig was. Juist in verhouding als de mensch zijne verplichtingen jegens anderen begrijpt en gewillig is na te komen, juist in zoodanige verhouding zal de geest van broederschap en eendracht gewaarborgd worden. Beiden, werkgever en werknemer dienen den geest aan te kweeken, welke als van zelve volgt van uit de gehoorzaamheid aan het groote gebod pas omschreven.

Het tweede probleem, waarop ik deze leering van vrede in toepassing zoude willen brengen, is die, welke in betrekking staat tot het verkrijgen van weelde. Wij kunnen niet langer de overweging verwaarloozen der zeden, in betrekking staande tot het maken en zich ophoopen van het kapitaal. Dat vele van de enorme fortuinen, die in de laatste vijf-en-twintig jaren verkregen zijn geworden, thans in het bezit zijn van menschen, die de gemeenschap geene diensten in verhouding hebben bewezen tot het geld door hen zich gewaarborgd, wordt thans algemeen toegestemd. Waar de wetgeving het publiek kan en zoude dienen te beschermen van plunderende weelde, daar kan, wat meer effect zou hebben, een middel worden gevonden in het aankweken van de publieke opinie, die zich een hooger ideaal zou leeren stellen dan dat wat zich uitstrekt tot het genieten van onverdiend kapitaal. Geen mensch die in werkelijkheid weet wat broederlijke liefde is, zal een verlangen koesteren om voordeel te trekken van zijnen naaste, en elk geweten, wanneer niet toegeschroefd, zal den bezitter tegen onrechtvaardigheid vermanen. Mijn geloof op de toekomst berust op het geloof dat de leeringen van Christus meer dan ooit te voren bestudeerd zijn geworden, en dat met deze vergrootte studie er eene toepassing van deze leerlingen zal komen op het alledaagsche leven in de wereld. In vroegere dagen las men er van dat Christus gekomen was om het leven en de onsterfelijkheid te brengen, en in het bijzonder legde men den nadruk op de onsterfelijkheid, maar thans bestudeert men er van dat Christus gekomen was om het leven en leven. In vroegere dagen dacht men zichzelve toe te bereiden voor eenen toekomst van gezegenden staat door een leven van ontbering hier; thans begint men te beseffen, dat men de voestappen van den Meester niet kan drukken zonder dat men het goede betracht. Christus kwam om ons te verklaren, dat wij het leven mochten hebben, en dat wij het zelfs meer overvloedig mochten bezitten. De wereld begint te ver-

staan, dat Christus niet kwam met een leven, waarvan de grenzen eng waren en nauw, maar dat Hij het leven kwam vergrooten, door het te vullen met een oogmerk, met ernst en met geluk.

De Vorst des Vredes echter belooft niet alleen vrede, maar ook sterkte. Sommigen hebben gedacht dat Zijne leeringen enkel den zwakken passen en den blooden, en dat zij voor den man van kracht, energie en moed, ongeschikt zijn. Niets kan verder van de waarheid af wezen. Alleen de man van het geloof kan moedig zijn. Vertrouwende dat hij den strijd uitvecht aan de zijde van Jehova, betwijfelt hij niet het succes van zijne zaak. Wat verschil maakt het voor hem of hij al dan wel niet een aandeel heeft in het geluid van den triomf? Zoo wanneer elk woord, ten behoeve van de waarheid zijnen invloed heeft, en elke daad voor het recht ondernomen, tellen en wegen zal in de eindigende opsomming, dan is het voor den Christen onverschillig of het zijne oogen toegestaan zal zijn de overwinning te aanschouwen, dan wel dat hij sterft te midden van den strijd.

(Wordt vervolgd.)

VOLGT MIJ NA.

VIII.

De liefde vindt in den dag van heden voldoende voor thans; zij bekommert zich niet over den dag van morgen, dan alleen hierin, dat de eerlijke verrichting van de plichten van thans, haar de noodige ondervinding en voorbereiding schenkt, welke haar in staat stellen om de problemen van de toekomst op te kunnen lossen. Zij houdt zich vrij van bekommeringen, rusteloosheid en gemelijkheid, want zij verstaat alle dingen, en daarom wacht zij haar tijd af met geduld.

Onderzoekt de Schriften en daarin zult gij deze liefde in haar wachtenden, voorbereidenden vorm geopenbaard zien in het leven van Jezus. Toen Hij slechts 12 jaar oud was, werd Hij gewaar, dat Hij in de dingen Zijns Vaders bezig moest zijn, en toch gedurende 18 jaren daarna, wachtte Hij kalm en bedaard den tijd van Zijne openbare bediening af, al dien tijd zich voorbereidende, en toenemende in kracht en kennis en wijsheid en genade, en toen Zijne bediening eenmaal begonnen was, ging Hij vredig en kalm Zijn werk doen, iedere groote gebeurtenis met geduld afwachtende, en herhaaldelijk verklarende, dat Zijn tijd nog niet gekomen was.

Wij hebben van zuiverheid gewag gemaakt, als van één van de deelen, waaruit liefde bestaat. Deze zuiverheid moet zich over den geheelen mensch uitstrekken — het lichaam, het verstand en den geest. De liefde eischt, dat het lichaam

rein zal worden gehouden van de zonden der wereld en de bevlekkingen van den booze, en dit wel opdat het eene geschikte woning zal zijn voor den Geest van God, welke de geest van liefde is, want waar God is, daar zal liefde zijn.

Het verstand moet gelijkelijk met het lichaam rein worden gehouden. Het verstand is dat wat denkt, en gedachten zijn de voorloopers van daden, en daden besluiten wat het karakter zal zijn. Het karakter besluit de stelling van den mensch in de wereld en in het heelal — in één woord zijne zaligheid. Een onzuiver verstand onderwerpt zich niet aan den invloed van den Geest van God, en het gevolg is, dat het niet wordt beïnvloed om van het pad van zonde te keeren naar den weg tot rechtvaardigheid, en daarom kan de liefde bij zoo een niet wonen.

In de theologie van de Mormonen beteekent het woord „ziel” de vereenigde mensch, d. w. z. de lichamelijke vermogens. In een breeden zin bevat het de diepe oorsprongen van geestelijke kennis. Bedorvenheid van lichaam en verstand vergiftigt en overdekt deze geestelijke kennis. Geloof wordt begraven, eerbied voor den Almachtige wordt buitengehouden, verlangen en heilige eerzucht wordt vermoord, en de liefde wordt gebluscht als er onzuiverheid heerscht. Zuiverheid van den drieëenigen mensch is eene hoedanigheid van de liefde.

Het leven van Jezus was helder en schoon gemaakt door de daden van vriendelijkheid, die Hij deed. Gewoonlijk waren deze van zichzelf groot, maar tezamen genomen, vormden zij het ééne Groote Leven. Hij heeft vriendelijke gedachten gehad; Hij heeft vriendelijke woorden gesproken; en Hij heeft op eene vriendelijke wijze gehandeld.

De ware Christen moet een vriendelijk persoon zijn. Daar zijn wel vele wijzen waarop deze vriendelijkheid zich kan laten uitdrukken, en er gaat geen dag voorbij of er wordt eene gelegenheid gegeven om deze eigenschap te ontwikkelen. Leert om vriendelijk jegens allen te spreken, en bij alle gelegenheden. Spreekt vriendelijk tot het kindje in de wieg; het kind dat speelt; de persoon, die u op straat ontmoet; de vrouw die gij zegt lief te hebben; ja weest zelfs vriendelijk jegens uwe vijanden, want om uwe vijanden lief te hebben is een gebod van Jezus.

Vriendelijkheid is eene goddelijke gave, en zij beloont zichzelf. Wanneer gij vriendelijk wordt, wordt de wereld vriendelijk tegenover u. Zelfs vriendelijkheid jegens de dieren be- wezen, wordt dubbel aan u terug betaald. Sla een hond, en hij zal brommen en blaffen en u misschien bijten, maar streelt zijn kop vriendelijk en hij zal u beloonen, door zich tegen uw been te wrijven, en door u aan te kijken met oogen, die bijna spreken, en die u te kennen geven, dat zelfs

de beesten gevoelen kunnen. Hoe veel te meer zullen de gevoelens van kinderen en menschen verwekt worden door vriendelijkheid. Weest vriendelijk, want zonder deze eigenschap bestaat de ware liefde niet.

In het nauwste verbond met vriendelijkheid, staat de eigenschap van medelijden. Dit is mede-gevoelen voor anderen — het is de macht om de droefheid van iemand anders te deelen, en zich met hem te verheugen in zijne welvaart. Het is de taal van de ziel, welke de gevoelens van het hart veel beter uitdrukken kan, dan koude woorden kunnen doen. Het is datgene, wat iemand in staat stelt om inderdaad zijns broeders hoeder te zijn. Waar is er iemand te vinden, die een groote medelijdende man of vrouw niet liefheeft? Waar is er iemand, die zich niet overgeeft aan den invloed van zoo iemand?

Met medelijden kunnen wij het koude, verlaten leven van een ander binnentreden, en uit hun leven droefheid en smart verjagen, en de zon nog eens doen schijnen. Wij kunnen het leven nader bij God en Zijne werken brengen, en de ziel van den heerlijken vrede en vreugde des hemels doen smaken.

Beleefdheid is om het vriendelijkste ding op de vriendelijkste wijze te doen, en daarom staat het in nauw verband met de twee laatst genoemde eigenschappen. Jezus liet altijd eene volmaakte wijze van doen zien. Zijne manier van handelen scheen altijd zeer gepast te zijn, en was geschikt voor de omstandigheden, welke Zijne daad in het leven riepen. Ziet op het handelen van diegenen, die de overspelige vrouw in Zijne tegenwoordigheid brachten. Hij werd niet boos omdat zij dit gedaan hadden, of omdat zij zelve aan deze zonde schuldig waren, en Hij berispte de vrouw ook niet voor hen. Vriendelijk en beleefd zeide Hij: „Laat hem die zonder zonde is, den eersten steen op haar werpen.” Deze woorden leerden de groote les, die Hij wenschte te geven, en toch hoe beleefd; en dan tot de vrouw: „Gaat uw weg en zondig niet meer.” Zeer schoon, is het niet?

Zoo in het geven van onze liefde-gaven; en in het laten zien van ons medelijden, moeten wij den grootsten tact en de grootste beleefdheid gebruiken, opdat onze daden niet verkeerd begrepen worden. Door zoo te doen, volgen wij Hem.

De ware liefde is ootmoedig — zij wordt niet opgeblazen. Zij zoekt niet haar zelve, maar het welzijn van anderen. Wanneer hoogmoed of trotschheid, vriendelijkheid of medelijden vergezelt, dan verliezen deze hunne voortreffelijkheid. Om ootmoedig te zijn, moet iemand zichzelf geheel en al vergeten, en de daad, die hij verricht alleen doen om den wil van de daad zelf, en ziedaar, de ware grootheid komt ongezien binnen, en rust op hem.

Iemand kan niet liefdevol zijn, wanneer hij niet eerlijk is.

Eerlijkheid is de evenaar van de liefde. Eerlijkheid neemt het welzijn van alle betrokken personen in acht. Het is niet altijd eerlijk om de laatste penning aan een bedelaar te geven. Wellicht dienen wij hem nog meer dan dit te geven — iets dat de adem des levens in zijn neusgaten zou blazen; iets dat hem eindelijk onafhankelijk zou maken, of misschien dienen wij hem minder te geven dan de penning, en op deze wijze hem voor zichzelf te doen denken, om middelen uit te vinden waardoor hij in de meer bevoorrechte positie kan komen, waar hij aan anderen geven kan, want het is beter te geven, dan te ontvangen.

Het geven van onze laatste penning kan ons ook oneerlijk tegenover anderen maken, b.v. de vrouw en kinderen tehuis, welke wij beloofd hebben te willen ondersteunen en voor te willen zorgen. Eerlijkheid zou den gouden regel tot gids moeten nemen, en zou trachten zich in de plaats van den andere te stellen, en dan te vragen: welke zouden mijne verlangens zijn, onder gelijke omstandigheden. Eerlijkheid dient het leven van de ziel van liefde zijn, en haar geest verkwikken.

De Heere heeft iemand lief, die met een blijmoedig hart geeft. Deze gedachte is die van een der oude Apostelen. Dit bedoelt niet alleen het geven van geld en goed, maar eveneens kan het worden toegepast op het geven van alles wat wij te geven hebben — de geestelijke gaven zoowel als onze stoffelijke bezittingen. Alles wat God den mensch gegeven heeft, heeft Hij hem vrijelijk gegeven. Hij heeft niets teruggehouden. Hij heeft de zon gemaakt om allen te beschijnen — de rechtvaardigen en de onrechtvaardigen, en de andere gaven der natuur zijn eveneens met dezelfde grootmoedigheid gegeven. En zoo als het in de natuur is, is het ook met de geestelijke gaven. De gave van de zaligheid komt allen toe. Men heeft alleen zijne handen uit te strekken naar de genade Gods, en dezelve zal hem worden gegeven.

Blijmoedig te zijn bedoelt den geest van blijdschap te laten zien. Dat is hetgeen de wereld thans noodig heeft. Het is niet voldoende om blijmoedig binnen in ons te zijn. Dat is zelfzucht. Wij moeten den geest van blijmoedigheid aan iedereen laten zien, waarmede wij te doen hebben. Een glimlach om de lippen zal wonderen bewerken. Een vriendelijk woord gaat eenen langen weg. Het hartelijke schudden der hand, en een voorkomen dat van blijmoedigheid straalt, welke een hart vol zang openbaren, zullen eene wereld van droefheid in eene wereld van geluk veranderen. Blijmoedigheid zegent altijd, zij vloekt den mensch nooit. Blijmoedigheid draagt altijd een glimlach, en toont nimmer een gefronsd gelaat. Blijmoedigheid spreekt altoos woorden van vreugde uit, en zij knort niet. Het Evangelie is zóó vol zegeningen, dat iemand die daarin werkelijk gelooft, altoos blijmoedig dient te zijn.

De liefde is getrouw. Gij kunt u op haar verlaten. Zij is immer eene goede vriendin. Zij blijft u bijstaan in de wederwaardigheden des levens, zoowel als in de dagen van uw voorspoed. De liefde hoopt. Zij ziet naar de toekomst met een hart van blijdschap en een blijmoedig gelaat. Zij stelt vertrouwen in den alwijzen en goddelijken Vader, geloovende dat alles wat gedaan wordt, is wel gedaan. Zij gelooft in Hem en Zijne doeleinden. Hoop wacht altijd op het goede; zij zoekt het kwade niet. Zij geeft belofte van welslagen en niet van mislukking, en zij zal blijven.

De volgelingen van Jezus hopen Hem in het Eeuwige Leven te volgen. Een deel van hunne uitrusting moet geloof, hoop en liefde zijn, want deze zullen volhouden — en de grootste van deze is de liefde.

(Wordt vervolgd.)

CONFERENTIE-AANKONDIGING.

De eerste Antwerpsche conferentie zal worden gehouden te Middelburg op Zondag 10 Aug. a.s. Twee vergaderingen zullen plaats hebben, namelijk om 10 uur 's morgens en 7 uur 's avonds, in de zaal St. Joris, Balans. Zendingen, belangstellenden en vrienden worden beleefdelijk uitgenoodigd.

ONTSLAGEN.

25 Juli '13. Ouderling Winslow R. Taylor, die op 1 Febr. 1911, in het zendingsveld aankwam, is eervol van zijne werkzaamheden alhier ontslagen. Ouderling Taylor heeft heel zijne zending doorgebracht in de Rotterdamsche conferentie, eerst een langen tijd in de steden Middelburg en Vlissingen, alwaar hij indertijd in gezelschap van Ouderling White, kortgeleden ontslagen, het zendingswerk opende, en later als president van de Rotterdamsche hoofdafdeeling.

Ouderling Wm. Earl M. Cullough is aangesteld om zijne plaats te vervullen.

VERPLAATST.

Ouderling Mc. Cullough, boven aangehaald, van de Groninger naar de Rotterdamsche conferentie. Ouderling Arthur Millecam van de Amsterdamsche naar de Groninger conferentie. — Ouderling Millecam is aangesteld als president aldaar.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie :
ROSCOE W. EARDLEY

Assistent :
B. TIEMERSMA

EEN AFSCHIEDSWOORD.

Door het Eerste Presidentschap en den President der Europeesche Zending eervol ontslagen zijnde, en geen gelegenheid hebbende om iedere bijzondere vertakking van de Zending persoonlijk te bezoeken, nemen wij gaarne deze schoone gelegenheid waar, om vaarwel te zeggen aan de ouden, heiligen en vele vrienden in de Nederlandsche -Belgische Zending, en eveneens om u allen te danken voor de groote vriendelijkheid en broeder- en zusterlijke liefde, die gij aan ons bewezen hebt, gedurende den tijd welken wij onder u gearbeid hebben. Wij houden slechts de welwillendste gevoelens tegenover u en deze vrije natie, en wij wenschen u en uw land niets dan voorspoed en zegen.

Met de menschen van Nederland verheugen wij ons in het feit, dat dit jaar een tijdperk aanduidt, van 100 jaren van onafgebroken vrede, en den voorspoed, welke het gevolg ervan is, is aan alle kanten waar te nemen. Moge de Heere uw land op dit gebied voortdurend zegenen, en moge Hij diegenen zegenen, die gekozen zijn geworden om wetten in te stellen, opdat zij altijd met wijsheid en oordeel mogen handelen. Moge Hij de koninklijke familie zegenen en hunne harten inspireeren om alleen datgene te doen, wat voor het bestwil van heel het volk zal zijn, en moge het volk getrouw en standvastig blijven in den geest van vrijheid en rechtvaardigheid, die over het land heerscht. Mogen allen het voorrecht genieten, — in de toekomst evenals in het verleden, — om God te kunnen dienen, volgens de ingeving van hun geweten. In zooverre als dit volk naar God zoekt, in het licht wandelende dat hun geschonken wordt, en de geboden van God onderhoudende, zal het voortdurend vrede en voorspoed genieten.

Wij verheugen ons in de wetenschap, dat het succes dat gedurende 50 jaren in deze zending verkregen is geworden, voort is gezet terwijl wij hier vertoefden, en dat honderden van oprechte menschen toegetreden zijn en een verbond hebben gesloten met hunnen Hemelschen Vader. Het geeft ons groote blijdschap om den vooruitgang op geestelijk gebied, die onze broeders en zusters vergezeld heeft, door de heele zending heen te bemerken — een voorspoed, welken zij niet hebben kunnen omvatten, en welke van hen voortgevloed is op het leven van anderen, en die daardoor gezegend zijn geworden.

Onze harten werden in verrukking gebracht wegens het werk van onze broeders van het lokale priesterschap, die hunne plichten dikwijls verricht hebben door groote opofferingen te maken. De Heere heeft dit werk aangenomen, en zal het zegenen. Altijd hebben wij blijdschap gehad als onze broeders het priesterschap ontvingen, of in het priesterschap bevorderd werden, en wanneer zij voort zullen gaan in hunne roepingen, hunne plichten op eene welgevallige wijze verrichtende voor den Heere, zoo zullen zij van tijd tot tijd in macht en gezag toenemen en ten laatste, door getrouwheid tot het einde toe, zullen zij in de volheid van de vreugde en heerlijkheid van den Vader en den Zoon komen.

De leden van de zusterverenigingen in de verschillende gemeenten hebben den geest van barmhartigheid en liefde laten zien, en zij hebben diegenen getroost en gegezand, die hare hulp noodig hadden. Zij hebben van haar vermogen en tijd gegeven om de lasten van anderen te verlichten, en zij hebben haar geloof uit hare werken laten blijken. De broeders en zusters, die minder hadden dan zijzelven, hebben niet alleen hare gebeden gevoeld, maar werkelijke gaven waren hen geschonken, wat hun lot en deel verbeterde.

Het werk van de zangkoren door de Zending heen heeft veel tot het succes van onze vergaderingen medegewerkt. De lofliederen door hen opgezongen, hebben met woorden van schoonheid de blijde Evangelie-boodschap verklaard. Wij danken al diegenen, die de leiding van deze organisaties hebben gehad, alsook hen, die de organisten zijn geweest, en eveneens alle leden. Met geduld en onophoudenden arbeid hebt gij de schoone liederen Zions geleerd en gezongen, om de gemeenten der Kerk in deze Zending te stichten. Hiervoor brengen wij u onze grootste dankbaarheid toe.

De verschillende hulporganisaties en vooral de Zondagscholen zijn voorspoedig geweest. De ambtenaren, leeraars en leeraren hebben met de grootste onzelfzuchtigheid gearbeid om de kinderen in de beginselen van het Evangelie te onderwijzen, en eveneens om hunne — der kinderen — geesten te ontwikkelen en hen vatbaar te maken om eene getuigenis van het Evangelie te kunnen ontvangen. Dit werk zal niet onbelonod blijven. De beginselen, welke geleerd zijn geworden, zullen strekken tot de zaligheid der kinderen, en hen in de paden brengen van gerechtigheid, welke tot de hoogste mannelijkheid en vrouwelijkheid leiden op deze aarde, en de hoogste glorie in het hiernamaals.

In het bijzonder hebben wij ons verheugd in den arbeid van onze mede-arbeiders in den dienst des Heeren, welke hunne tehuizen in de toppen der bergen verlaten hebben, wegens het getuigenis, wat zij bezitten, om het blijde Evangelie te brengen tot diegenen, die van het Evangelie niet hebben

gehoord, of de zaligmakende kracht ervan niet begrijpen — in één woord tot diegenen, die nog niet overtuigd zijn, dat het eene kracht Gods is tot zaligheid. Deze onze broederen, bijna zonder uitzondering, zijn getrouw in hunne roepingen geweest, en met geloof, gebed, woord en daad hebben zij ons ondersteund, en in den geest van liefde en eensgezindheid hebben zij met ons gearbeid. Altijd waren zij gewillig om in die plaatsen te arbeiden, welke onder de leiding van den Geest bekend gemaakt waren, en in hunne harten hebben zij gevoeld, dat de aangewezen plaatsen juist die plaatsen waren, alwaar zij het meeste goed hebben kunnen doen en dat wel in den korst mogelijken tijd. Zij zijn gegaan en zij zijn gekomen op verzoek, en nimmer is een woord van klacht tot ons gekomen. Broederen, de Heere heeft u gezegend voor uwe welwillendheid, en Zijne zegeningen zullen steeds op u dalen, in zooverre als gij trachtende zult zijn Hem altoos te dienen. Het werk, hetwelk in de afgelopen 21 maanden verricht is geworden, laat Zijne zegeningen zien, en in enkele opzichten is er nooit tevoren zooveel gedaan in denzelfden tijd. In de pas gegane 21 maanden werden boven 220.000 familiën bezocht met de Evangelie-boodschap; de zendelingen hadden het voorrecht om met 75.000 van dezen persoonlijk te spreken; 185.000 boeken en boekjes werden verspreid, welk getal het beste werk in dit opzicht, ooit in deze Zending verricht, overtreft; meer dan 1000 Boeken van Mormon werden onder het volk verkocht, 't welk iets merkwaardig is voor deze Zending; niet minder dan 700.000 traktaten werden verspreid; 6750 vergaderingen van verschillende soort, werden gehouden, en bijna 400 leden werden tot de Kerk van Christus toegegaan.

Onze lectuur is verrijkt geworden door de bijvoeging van eene reeks nieuwe traktaten. Onze Buurman, de Heer S..... en de Zendelingen van de H. d. L. d., — bestaande uit zes nummers; vier nieuwe boekjes, te weten: Het Evangelie, Geloof, Bekeering en de Wedergeboorte; Goddelijke Bevoegdheid in de Kerk van Christus; en De Herstelling van het Evangelie in de 19de Eeuw; en bovendien is het schoone boek, De Artikelen des Geloofs, door Apostel James E! Talmage, vertaald geworden door Ouderling B. Tiemersma, en wordt dat thans gedrukt, en binnen korten tijd zal het aan de leden der Kerk en andere belanghebbenden gegeven worden. Dit werk is een van de allerbelangrijkste dat ooit onder ons gepubliceerd is.

Bijzondere aandacht is gegeven worden tot het prediken van het Evangelie in de dorpen van het land, zoowel als in de steden, en enkele nieuwe vertakkingen zijn begonnen op plaatsen alwaar zij nooit tevoren bestaan hebben. Onder dezen zijn Middelburg, Antwerpen, Breda en Meppel. Vertakkingen

welke in de dagen van onzen voorganger gesticht werden, zijn versterkt geworden, en goede, ruime zalen zijn verkregen om vergaderingen te houden. Onder deze plaatsen alwaar nieuwe zalen werden geopend zijn, Den Helder, die bijzondere voorspoed genoten heeft, Harlingen, alwaar het werk steeds toegenomen is, Middelburg, Antwerpen, Breda en Apeldoorn, in welke plaatsen de zendelingen steeds bezig zijn, en in alle van deze, met misschien de uitzondering van Antwerpen, is het vooruitzicht zeer rooskleurig. Het werk in die gemeenten, welke lang bestaan hebben, is steeds voorwaarts gegaan, overal zijn nieuwe leden tot de Kerk gekomen, en als een regel hebben de leden de geest van het Evangelie genoten, en hebben zij hunne plichten waargenomen.

Voor al de werkzaamheden, die u verricht hebt broederen, danken wij u van ganscher harte, en in zooverre gij dit werk gedaan hebt in nederigheid en met het oog eenvoudig op de heerlijkheid van God, zoo zult gij gezegend worden, en de getuigenissen welke gij hebt afgelegd in rechtvaardigheid, zullen geenszins tevergeefs zijn.

Wij hebben het voorrecht gehad om aanwezig te zijn bij de organisatie van de Fransche Zending, en ons was toegestaan om in het werk van de organisatie mede te helpen, waarvoor wij zeer erkentelijk zijn. Deze organisatie heeft een aantal voortreffelijke jonge zendelingen en bijna 300 goede heiligen van ons weggenomen. Wij hebben echter gevoeld, dat dit werk door den Heere geïnspireerd was, en daarom hebben wij het ons geloof en onze gebeden gegeven, en met goede harten hebben wij het onzen steun verleend. Wij verheugen ons te mogen weten, dat de gevolgen hiervan — dat is, van de organisatie van de Fransche Zending — de wijsheid bewezen heeft, welke deze zending tot stand heeft gebracht, en thans wordt het Evangelie door het Fransche volk ontvangen, zooals het nooit tevoren is geweest. Wij wenschen onze broeders en zusters en medewerkers van de Fransche Zending, voortdurend succes en voorspoed, en wij gelooven dat nog honderden eerlijken en oprechten van harte onder het Fransche volk tot het Evangelie zullen komen, en hetzelve aannemen, en door het Evangelie hunner eeuwige zaligheid zullen verkrijgen.

Van ganscher harte danken wij diegenen, waarmede wij onmiddellijk gearbeid hebben in het hoofdkantoor der Zending. Wij hebben Broeder Tiemersma leeren kennen als iemand, die het Evangelie liefheeft, en die een schoon, sterk, en edel karakter bezit. Hij heeft in onzen tijd al het mogelijke gedaan om de Ster lezenswaard te maken, en verder om lectuur te bereiden, die voor het volk in het algemeen aantrekkelijk zou zijn, en wat eveneens het Evangelie op een zeer heldere en duidelijke wijze bekend zou maken, en op verzoek

van ons heeft hij gereisd van stad tot stad om in de vergaderingen te spreken en zijne getuigenis van de waarheid te geven.

Onzen omgang met de twee secretarissen van onzen tijd — Broeders O. E. Thomas, en Thomas C. Hair — is hoogst aangenaam geweest. Deze beide broeders waren bekwaam en gewillig om hun werk op een uitstekende wijze te doen, en de boeken van de Zending zijn stipt en nauwkeurig bij gehouden en een correct verslag kan gegeven worden van elke cent die in ons bezit gekomen is. Het is een groot genoegen om hunne boeken na te gaan, en wij danken hen voor hunne getrouwheid en liefde jegens ons bewezen.

De Heiligen van deze Zending alsook de ouderlingen hier arbeidende, zijn ons lief en dierbaar geworden, en wij gevoelen dat wij altoos een groot belang in hen zullen stellen, en wij zullen blijde zijn om van hun voorspoed en succes te hooren als personen, zoowel als van hunne zending, en met vreugde zien wij uit naar den vooruitgang, die zonder twijfel het werk hier vergezellen zal.

Wij zegenen u allen, en wanneer gij getrouw blijft in het verbond, hetwelk gij met God gesloten hebt aan het watergraf, en wanneer gij iederen dag de plichten doet, welke de Heilige Geest aan u bekend maakt te doen, altijd gehoor gevende aan de zachte influisteringen van de zoete en zachte stem, die gij ontvangen hebt, door het opleggen der handen, zoo zult gij groeien en ontwikkelen in het Evangelie, en zult toenemen in kennis, wijsheid, goede werken en genade voor God en menschen.

Broeder Hair, die aangesteld is om tijdelijk over de Zending te presideeren, is rein en zuiver in zijn leven, zijne gedachten zijn edel en op het Evangelie gericht, hij heeft zijn werk en dit volk zoowel als zijn Zaligmaker lief, en nu hij geroepen is om te presideeren, zal de geest van het presidentschap op hem dalen, God zal hem ondersteunen, omdat hij hem geroepen heeft. Ik hoop en bid dat gij hem uwen president zult maken door hem uw geloof en gebeden te geven, en hem door uwe werken bij te staan. Wanneer hij dezen steun ontvangt, zoo zal het werk hier niet ophouden, maar in tegendeel zal het grooten vooruitgang maken, en in den loop van de volgende vijf maanden zullen velen een verbond met God sluiten, en de verschillende conferentiën en vertakkingen der Kerk in dit land zullen voorspoedig zijn. Vaarwel geliefde broeders en zusters, en God zegene u allen.

ROSCOE W. EARDLEY EN FAMILIE.

EEN HERINNERINGSGESCHENK VAN DE ZENDELINGEN UIT NEDERLAND AAN PRES. CLAWSON.

Onder bijvoeging van het volgend schrijven is door de zendingen van de Nederlandsch-Belgische zending, aan den onlangs van uit Liverpool naar huis geroepen zendingspresident Apostel Rudger Clawson, een wandtegel geschonken, gemaakt van Delftsch aardewerk, en voorstellende een episode uit het leven van Willem van Oranje. Ouderling Robert G. De La Mare, onlangs eveneens ontslagen, was aangewezen om dit geschenk als een teeken van liefde en aanhankelijkheid, namens de zendingen, te overhandigen.

Het schrijven, gericht van uit het hoofdkantoor alhier, luidde als volgt:

Holland, Mei 1913.

Ouderling Rudger Clawson.

Salt Lake City, Utah.

Geliefde Broeder: — Wij, de Ouderlingen van de Nederlandsch-Belgische zending hebben het genoegen u hierbij dit stuk Delftsch aardewerk aan te bieden, wat een type is van de onvermoeide werkzaamheid van het Hollandsche volk, die het bestaan van hun land mogelijk maakten, door tot de zee te zeggen: „Tot hieraan toe moogt ge komen, maar niet verder.” De voorstelling is die van Willem den Zwijger, wier heldendaden en zelfopoffering de grondslagen legde voor de overschoone godsdienstige en politieke vrijheid, die in dit land hebben geheerscht voor den tijd reeds van bijna drie eeuwen, en waarbij aan onze ouderlingen eenen graad van vrijheid is gewaarborgd, in geen ander land geëvenaard.

Wij offeren u dit als eene bijdrage tot het teeken van de liefde en hoogachting waarmede wij u hebben beschouwd als een Apostel en een Bijzondere Getuige van den Heer Jezus Christus, en als President van de Europeesche zending. Wij zijn trotsch op het heerlijke werk in Europa volbracht onder uwe bekwame leiding en onder de zegeningen van den Heer, en wij zullen u altijd blijven liefhebben en eeren voor het lievend belang dat gij ten allen tijde hebt getoond jegens de kinderen van onzen Vader die in Holland en België wonen, zoowel als jegens de dienstknechten van den Heer die onder hen werkende zijn.

Wij vertrouwen dat de herinnering aan de jaren in Europa doorgebracht, ten behoeve van het Evangelie van Jezus, — wat God opnieuw in deze bedeeing tot de aarde heeft hersteld door de instrumentaliteit van dien grooten en edelen profeet Joseph Smith, — ten allen tijde een bron van overvloedig geluk voor u zal zijn, en dat uwe herinneringen aan

Holland door u onder de aangenaamsten van uwe verzameling mogen worden geteld.

Moge de Heere voortgaan, om Zijne uitgezochtste zegeningen op u uit te storten, en u elk in rechtvaardigheid geuit verlangen van uw hart, schenken.

Wij teekenen ons zelve als uwe metgezellen in den dienst:

(volgen de onderteekeningen van al de zendelingen in de Ned. Belg. Zending).

Gedateerd van 30 Juni gewerd het hoofdkantoor als antwoord op bovenstaande, den volgenden brief van President Clawson:

President Roscoe W. Eardley en de Zendelingen van de Nederl.-Belgische zending.

Geliefde Broederen.

Ouderling Robert G. De La Mare bezocht mij gisteren ten mijnent, en ten behoeve en voor den President en de Ouderlingen van de Nederlandsch-Belgische zending, overhandigde hij mij een prachtig stuk Delftsch aardewerk, vergezeld van een schrijven, hunner — der ouderlingen — liefde en hoogachting jegens mij uitdrukkende.

Sta mij toe te zeggen, dat dit overschoone teeken van uwe vriendschap en liefde te meer door mij op prijs gesteld is geworden, omreden het mij als eene groote verrassing overkwam. Ik was er, om zoo te zeggen, van onthutst. Dat gij allen zulke vriendelijke gevoelens voor mij koesterdet, nadat ik u reeds had verlaten, en ver, ver over de zee getrokken, en dat uwe broederlijke betrekking uitdrukking vond in zoodanig een artistiek en blijvenden vorm, ontroerde mij op eene wijze, moeilijk te omschrijven. Geloof mij, geliefde broederen, het edel gezicht van Willem van Oranje, zoo onuitwischaar gedrukt op den Delftschen schotel, zal eene eerste plaats erlangen in mijn eetvertrek, opdat, zoo vaak ik er naar zie, en dat zal dagelijks gebeuren, ik aangenaam terug zal denken aan den President en de Ouderlingen van de Nederlandsche Zending, waarmede ik zooveel aangename en nuttige uren heb gesleten, en wier vertrouwen en liefde ik boven aardsche overwegingen op prijs stel.

Bij de driemaandelijksche vergadering van de Twaalven, gisteren in den Tempel gehouden, nam ik de gelegenheid waar om hen het stuk Delftsch aardewerk door u aan mij gezonden, te laten zien. Zij bezagen het nauwkeurig, en waren het volkomen met mij eens, dat het eene uitgezochte en overschoone gave was. Het werd eveneens ten zeerste op prijs gesteld door het Eerste Presidentschap, aan wien ik het later op den dag liet zien. Inderdaad, elkeen die het gezien heeft schijnt te denken dat uw nederige dienstknecht een hoogelijk

begunstigd man is, door zoodanig bedacht te wezen door zijne vrienden op zoo verren afstand.

Moge de Heere voortgaan Zijn aangezicht over u te doen lichten, opdat de pogingen van uwe zendingen bekroond mogen worden met succes, en opdat gij het hoogste geluk moogt smaken van vele oprechte, onsterfelijke zielen te doopen in de kudde van Christus.

Met gevoelens van oprechtheid en liefde, uw broeder en dienaar in Christus,

(was get.) RUDGER CLAWSON.

BEKENDMAKING.

Deze is dienende om aan te kondigen, dat, handelende door de autoriteit, gegeven door den President van de Europeesche zending van de Kerk, ik dezen dag Ouderling Thomas C. Hair heb aangesteld als President van de Nederlandsch-Belgische Zending, om in gezegde hoedanigheid, alle zaken behoorende tot de zending, te behandelen, tot op den tijd dat hij behoorlijk ontslagen zal worden door hen die het gezag bezitten om een dergelijk ontslag te geven.

Ik beveel hem aan in de gunst van de Ouderlingen en Heiligen verblijf houdende in deze zending, en vraag u allen, dat gij hem moogt ondersteunen met uwe uiterste krachten, alsmede door uw geloof, uwe gebeden en uwe werken, en ik vertrouw dat hij gezegend en geleid zal zijn in alle zijne handelingen door den Heiligen Geest der waarheid.

Ouderling Hair ontvangt de volle zorg en verantwoording van bovenaangehaalde zaken op Zaterdag 26 Juli, 1913.

Rotterdam, 20 Juli 1913.

ROSCOE W. EARDLEY.

INHOUD.

De vorst des vredes	Blz. 229		Een afscheidswoord	Blz. 237
Volgt mij na	„ 232		Een herinneringsgeschenk	
Conferentie aankondiging	„ 236		van de zendingen van uit	
Ontslagen	„ 236		Nederlandaan Pres. Clawson	„ 242
Verplaatst	„ 236		Bekendmaking	„ 244

Uitgegeven door de Ned.-Belg. Zending, Crooswijkschesingel 7B.
Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending
in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50,
Buitenland f 2.50. Amerika 1.00 doll. — Per exemplaar 10 cent.